

Prædiken 1. søndag efter påske, Aars
19. april 2020 v/ sognepræst Jens Jacob Jensen

*Gud, lad os leve af dit ord
Som dagligt brød på denne jord*

Efter påske

Der er et før og et efter påske. - Ligesom vor tidstegnning har tiden før Kristus og tiden efter Kristus. Måde at opdele tiden på i før og efter Kristus handler om påsken. Det er ikke Jesu fødsel men påsken og opstandelsen der er det afgørende skel.

I dag 1. søndag efter påske bimler og bamler alle kirkeklokker i alverdens lande og forkynder opstandelsen (trods corona og kirkelukning): At vi befinder os i tiden efter påske; vi tror, at livet har sejret over døden; Guds kærlighed har overvundet afstanden til det menneske, Gud har skabt og som han elsker. Gud er kærlighed. Det er det 1. søndag efter påske handler om. Det er det 'søndag' i det hele taget handler om. At døden ikke er det sidste. Men at først og sidst er Guds kærlighed. **Guds kærlighed, som overvinder ALT.**

Fortællingen om mødet mellem Simon Peter og den opstandne Jesus viser noget om, hvordan kærligheden overvinder det skel, (den afstand), som kan være mellem mennesker – og mellem mennesker og Gud.

Måltidet på strandbredden

Samtalen mellem Peter og Jesus finder sted sidst i et længere forløb. Det er efter påske. Peter og de øvrige disciple er efter den dramatiske påskeuge taget tilbage til Gallilæa og havde genoptaget det daglige arbejde som fiskere. De havde fisket hele natten, men ikke fanget noget. Da de trætte kommer ind til land står Jesus på strandbredden – uden at de kender ham. Den fremmede foreslår at de sejler ud igen; og nu - i et enkelt kast - får de nettet sprængfuld af fisk. Den fremmede har i mellemtiden tændt bål på stranden og stegt nogle fisk og ved siden af ligger noget brød. 'Kom og spis' siger han – Og ingen af dem har nu mod til at spørge: 'Hvem er du?' Nu vidste de, det var Gud selv. Og Jesus går så hen og tager brødet og giver til dem – og også fiskene. Og de spiser.

Evangelisten Johannes fortæller at det var tredje gang, Jesus kommer til dem, efter han var stået op fra de døde.

Peter og Jesus

Mens de spiser, er Peter nok lidt stille. Han der ellers kunne være ilter og opfarende tænker stadig tilbage på den aften Jesus blev arresteret. Hvor Peter havde sagt, at han var parat til at dø for Jesus, om det så skulle være. Men så havde han alligevel svigtet; tre gange havde han nægtet et han kendte Jesus.

Jesus spørger nu, mens de spiser på stranden: 'Peter, elsker du mig mere, end de andre?' 'Ja', siger Peter jo – men Jesus gentager spørgsmålet ikke bare to, men tre gange. Og det gør ondt på Peter – for det kan ikke andet end minde ham om hans dybe svigt.

Peter som 'god hyrde'

Men samtidig giver Jesus Peter en stor og ærefuld opgave. 'Vogt mine Lam' – d.v.s. du skal være leder af den kristne menighed. Også det gentages; tre gange opfordres Peter til at arbejde for den opstandne – og at følge ham!

Der er ingen løftet pegefinger: Nu må du forbedre dig! - Nej, Jesus siger: 'Du, Peter, er god nok'. 'Jeg har brug for dig, som du er.'

Jesus havde tidligere talt om sig selv som 'den gode hyrde'. Der ved søen overdrages ansvaret og arbejdet som den gode hyrde til Peter. Peter skal være den opstandnes hænder og fødder og talerør i verden.

Og Peter står i fortællingen som repræsentant for disciplene – og i grunden dermed som repræsentant for enhver kristen og for hele den kristne kirke. Så det er en opfordring til alle troende om at være den opstandnes redskab i verden – at være hans medarbejdere for Guds kærlighed.

Det, der skiller, er borte

Tekst til 1. søndag efter påske:
[Johs 21,15-19 \(link til bibelselskabet\)](#)

Salmer:

408: Nu ringer alle klokker mod sky

249: Hvad er det at møde den
opstandne mester

Kan vi spejle os i en Peter? – Splittet og delt, som han er – en fremmed over for sig selv og virkeligheden omkring ham. Peter har jo bittert erfaret, hvad det vil sige at svigte og være adskilt fra det, som det grundlæggende er livet om at gøre at være forenet med.

'Adskillelse' det er den egentlige betydning af ordet 'synd'. Det betyder et skel, en kløft ind igennem personligheden, en kløft tværs gennem virkeligheden. En kløft, som mennesker undertiden selv kan være årsag til, men som vi ikke selv kan hele igen.

Det er Peters virkelighed. En brutt virkelighed. Og det er manges – det er de flestes, ja vel alles – virkelighed.

Men Jesus kritiserer og bebrejder ham ikke, da de mødes. Jesus møder Peter som ven, accepterer ham fuldt og helt. Så samtidig med at Jesus stiller Peter over for kendsgerningerne, viser han Peter hans livsopgave. Peter får noget at leve for.

Det er næsten som de to mødes på lige fod. Peter har svigtet Jesus ved at fornægte Jesus; Men et sted har Jesus også svigtet Peter – ved at dø!

Men de mødes i lyset af Guds kærlighed og slår ind på en fælles vandring. Adskillelsen er forbi, enheden og helheden genoprettet. Det er tilgivelse; det er syndsforladelse - noget at leve for.

Peter var ikke fuldkommen – Han havde også senere sine særheder. Han og Paulus var ikke hele vejen lige enige om den spæde kirkes udvikling. Men Peter havde dog udsyn og forstod troens grænsesprængende kraft. Hvad mange af de første jødekristne i Jerusalem ikke forstod. Men det var f.eks Peter, der døbte Cornelius, en Romersk officer, der ikke var jøde.

Peter fik som leder af den ældste jødekristne urmenighed i Jerusalem en umådelig stor betydning for kirken.

Men endte formentlig sit liv som martyr i Rom. Legenden fortæller, at han bad om at blive korsfæstet med hovedet nedad!

Det er Peters martyrdød der hentydes til i evangeliet, når Jesus sige at der skal komme dage, hvor han ikke selv kan binde op om sig. Altså dage hvor han ikke selv kan bestemme, men bliver magtesløs.

Udtrykket 'binde op om sig' hentyder til at man dengang gik i lange kjortler; når man skulle gå hurtigt, bandt man kjortlen op, så benene blev fri.

Men det er 'belønningen' Peter får for sin indsats – at blive magtesløs, at miste alt – at blive overgivet til døden. – men for så for altid at høre til i Guds kærlighed.

Peter død var dramatisk – men vi skal alle dø.

Bag evangeliet ligger løftet om at selv om vi skal dø, så følger vor Herre Jesus os livet igennem – og følger os ind i døden – og tager os med i sin opstandelse.

Kirkebøn

Vor Gud og himmelske Far, vi takker dig, fordi din søn Jesus Kristus kommer til os og vor verden og åbne den for din kærlighed.

Vi beder for verden, du har skabt: Ophold den og forny den, så alt igen bliver godt. Må den virus, som nu hersker verden, blive slået ned.. Velsign jorden og menneskers arbejde.

Vi beder for alle, der er ramt af sorg og ulykke og savn. Trøst de bedrøvede og bange, giv frihed og retfærd til de fattige og undertrykte, mæt de sultne, helbred de syge, hjælp de hjemløse og landflygtige, vær hos dem i fængslerne, giv nyt mod og håb til de bekymrede og modløse.

Vi beder dig for alle, der har fået magt og ansvar og viden betroet: Giv dem troskab og visdom, så de forvalter mulighederne til gavn for de svage og til at tjene andre mennesker. Velsign og bevar vor dronning og hendes hus. Vær med regering og folketing og al øvrighed her i landet.

Vi beder dig for vort land, vor familie, og alle vi holder af og er forbundet med: Hold din skærmende hånd over os, fri os fra alt ondt og bevar os fra indbyrdes strid og opløsning. Giv os styrke og vilje til at hjælpe hinanden

vi beder for din kirke her og ud over hele jorden: Velsign den og forny den ved din Ånd, så den kan tale dit befriende ord til alle mennesker. Hold os fast i det fællesskab, som du i dåben satte os i. hjælp os alle til at tjene dig med glæde.

Vær hos os, når vi skal dø. Forbarm dig over os, giv os ikke løn som forskyldt, men skænk os en glædelig opstandelse til det evige liv, hvor du med Søn og Helligånd lever og råder fra evighed til evighed.

Fadervor

Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det ond.
For dit er Riget og magten og æren i evighed. Amen

Den aronitiske velsignelse:

Herren velsigne dig og bevare dig!
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig!
Herren løfte sit ansigt mod dig, og give dig fred!